

Forening for god kommunal regnskapsskikk
v/Knut Erik Lie
Postboks 988
2626 Lillehammer

Hamar, 21. juni 2021

Vår ref.: 80058/ISE/2021/37

Skille mellom vedlikehold og påkostning ledningsfornyelse i kommunal regnskapsstandard nr. 4

Vi viser til brev av 24. april 2008 fra Foreningen for god kommunal regnskapsskikk. I dette brevet vises det til KRS nr. 4 punkt 3.4.2.7 og at den standarden som var gjeldende i 2008 hadde en egen bestemmelse knyttet til vann og avløp.

I brevet av 24. april 2008 skriver Foreningen for god kommunal regnskapsskikk at:

«Det vil alltid ligge en viss skjønnsmessig vurdering i avgrensningen mellom vedlikehold og påkostning. For eksempel legges det i KRS nr. 4 punkt 3.4.2 til grunn at det kun er den delen av en utgift som bidrar til endring eller standardheving som klassifiseres som en påkostning. Et slikt skille vil innebære noen grad av skjønnsvurdering. Tilsvarende vil en avgrensning av hvilke større prosjekter knyttet til bygninger og andre driftsmidler som kan klassifiseres som investeringsutgifter også være omfattet av en skjønnsmessig vurdering»

«KRS nr. 4 (F) har i punkt. 3.4.2, 7 avsnitt en egen bestemmelse for vann og avløp. Utgifter kan klassifiseres om påkostning i forbindelse med en planmessig rehabilitering/utskifting av ledningsnett for vann- og avløp, hvor eksisterende ledningsnett erstattes med nye rør etter dagens alminnelige standard. Denne bestemmelsen må anses som et unntak fra bestemmelsen om at utskifting av deler av en eiendel er vedlikehold. Standarden åpner med andre ord for at utgifter som etter standardens hovedregel ville blitt klassifisert som vedlikehold likevel kan klassifiseres som påkostning i forbindelse med planmessig rehabilitering/utskifting av ledningsnett for vann- og avløp.

På dette punktet gir standarden altså en valgmulighet for kommunen til å klassifisere disse utgiftene som drifts- eller investeringsutgifter. Vi legger imidlertid til grunn at dersom den planmessige rehabiliteringen/utskiftningen innebærer at ledningsnett får en høyere standard eller økt funksjonalitet eller kapasitet, vil den delen av utgiften som fører til endringen eller standardhevingen anses som påkostning som omfattes av aktivitetsplikten. Denne delen av utgiften skal dermed føres i investeringsregnskapet»

Norsk Vann har i de råd som er gitt til kommunene i ettertid lagt fortolkningen fra 2008 til grunn.

Norsk Vann arbeider i disse dager med en nettbasert selvkostveileder som et tilbud til norske kommuner og kommunalt eide selskap/foretak som står for driften av vann- og avløpstjenestene.

Ledningsfornyelse er en viktig kostnad som skal finansieres over selvkost. Skillet mellom hva som kan føres som vedlikehold og hva som er en påkostning er derfor av stor betydning.

For Norsk Vann og våre medlemmer er det viktig å få avklart om vi kan benytte fortolkningen i brevet fra 2008 også etter dagens regnskapsstandard. Norsk Vann ber derfor om at GKRS bekrefter at fortolkningen fra 2008 fortsatt kan legges til grunn.

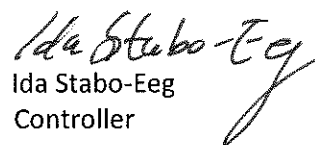
Det vil si:

Planmessig rehabilitering/utskifting av ledningsnett for vann- og avløp, hvor ledningenes kapasitet eller øvrige funksjon ikke endres, er som hovedregel vedlikehold, men kan også føres som investering.

Dersom den planmessige rehabiliteringen/utskiftningen innebærer at ledningsnett får en høyere standard eller økt funksjonalitet eller kapasitet, vil den delen av utgiften som fører til endringen eller standardhevingen anses som påkostning som omfattes av aktivitetsplikten.

Med vennlig hilsen

Thomas Breen, direktør (sign.)
Norsk Vann

Ida Stabo-Eeg
Controller